

Kolozsvári Hírlap

FÜGGETLEN NAPILAP.

Főszerkesztő: **Dr. ÓVÁRI ELEMÉR.**

Felelős szerkesztő: **CSOKONAI VITÉZ MIHÁLY.**

Gondolatok a melegben.

Kolozsvár, július 13

Elő a Lekszikonnal és tapasztaljuk meg, — hogyan is néz ki Kolozsvár czimere? Feltűnő ágasbogor korona, a pajzsban egy szolid, háromtornyú bástya szerénykedik rácsos kapuval. Szép, de ma már a bástyának csak a sakkjárási jelentősége, s ki kéne lökni a mi czimerünkől is ezt a lomtári ócskaságot. Mit lehetne a helyébe tenni? Na, sok mindent, például egy dákot, egy jogi kompendiumot, egy zálogcédlut, többrendbeli kifizetetlen számlát, — szóval egy telivér jogász különleges rekvizitumait. Így lenne modern a mi czimerünk, s ez a sajátos heraldika mindig eszünkbe juttatná azt az igazságot, hogy Kolozsvárt az egyetem tartja ki . . .

Meleg van, az aszfalt tikkadt, s napközben alig lehet embert látni . . . Nyáron meg vagyunk halva, nem abban a mértékben a hogy minden város a kánikulában, hanem százszor jobban. — Most szemlélhetjük csak, hogy mennyire latajner város vagyunk, a melynek valódi forgalmát ifjú diákok teszik, — s hetyke jogászgyerekek tartanak ki bennünket, mint egy ballett hölgyet valami kiérdemesült rué . . . Az egyetem évenként csinál vagy négy-millió korona forgalmat, a mi szép és kellemes, de ez a diák-wirtschaft mégis nagy kárunk. — Egészségtelenül és egyoldalulag fejlődünk; a kezelő üzletek, a gallér-csarnokok és a férfi divat-áruházak virágoznak, de ezenkívül nem produkálnak semmit . . . Fikarcnyi ipar és kereskedelem sincs, csak a minek diákkaraktere van, — a jogászság pedig mint kizárólagos fogyasztó tömeg nem éppen elsőrendű . . . Mindezek nyáron tanulságok mikor ingujjban dolgozunk, a nap heve verejtéket csal a homlokunkra, mi alatt egyetlen reményeink vidéken hűsölnek s négy-öt hónapon keresztül nem kapunk tőlük egy krajczárt sem. — A ballethölgy szomorkodik, a rué nyaral, mert ugyan ki szeret nyáron? (—)

— **Országgyűlés.** A képviselőház tegnapi ütésén folytatták a civilizista felemezéséről szóló javaslat tárgyalását. Az első szónok Szalay László volt a ki hosszasan foglalkozott Szemere Miklós röpiratával, mely konstatálja, hogy az udvar folyton távolodik a nemzettől. — A trónörökös nem ismeri a miniszterelnököt. Felkiáltások balról: — Ez nagy baj! Ha a király ismerné a tanács sanyaru helyzetet bizonyára lemondana a 2 milliőről. Hock János csatlakozik Apponyi gróf javaslatához. — Szeretné látni a néppártot is a vitáon, de azok úgy látszik visszahuzodnak, hogy kormányképesek maradhassanak. Tisza — ugymond, ellensége a nemzeti egységnek. Az ellenzék minden árnyalatának szövetkeznie kellene ellene. — A közélet tespedésben van, a kormány pedig képes volna a nemzet feláldozni a dinasztiaért. Pedig az uralkodók vannak a nemzetért. Sürgeti a magyar udvartartást és a gazdasági különválást Ausztriától. Elitéli a Kossuth Ferencz-párt leszerelését. A javaslatot nem fogadja el. Hock ntán Babó Mihály beszélt.

Pusztuló kolozsvári műemlékek.

Emlékezzünk régiokról.

— Saját tudósítónktól —

Kolozsvár, július 13.

Egyik olvasónk — a ki ugylátszik szakember — érdekes statisztikát küldött be. A dolognak nincs ugyan égető és sürgős aktualitása, de általános értéke jelentős. A kimutatás arról szól, hogy melyek Kolozsvárt azon műemlékek, miket hatósági védelem alá kéne venni, mert különben elpusztulnak.

Ime az érdekes statisztika:

1. Róm. kath. főtemplom a Mátyás téren. 2. A farkas-utcai ev. ref. templom. 3. Kozsmonostori apátság temploma. 4. Kegyesrendiek temploma. 5. A Bethlen bástya és az összes, még meglevő város falak. 6. A plebániái templom kapualja. 7. Ajtókeret a főtéri 18. sz. a., 8. Ugyanott az Ákontz-ház kapualja. 9. A Kossuth-utcai unit. püspöki lak kapubejárata záró kövén a német lovagrend jelével. 10. Ferenczrendi kolostor (refektórium). 11. Hintz-ház belseje. 12. A vele szomszédos Kemény-ház ajtókerete és pin-czéje. 13. Ugyanott a Kárvászház kapu homloka és emeleti szobái. 14. A Hunwald bolt lép-

csőházi ajtókerete. 15. Báthori (most Szatmári-ház) megmaradt részei. 16. A Deák-utca 33. sz. alatti ház bejárója. 17. Ev. ref. koll külső kapubejárója. 18. U. o. a papilak egyik főpárkányos ajtófele. 19. A Kossuth utcai ág. hitv. papilak föld-zintjén egyik ajtókeret s a kapubejárattal mellett egy ablakkeret. 20. Bánffy-palota. 21. Pákey Lajos majális-utcai házának renaissance kori faragványai.

Régi panasz . . .

Levél a Szerkesztőhöz.

Kolozsvár, július 13.

A kánikula szülötte ez a panaszunk is. S mintha látnók azt a gunyos mosolyt, mely e sorokat kíséri, mondván:

— Ahá, beittott az ugorkaezezon! Nincs miről írni, előszedik tehát az utcák locsolásának a kérdését . . .

A tanács meg számít ezzel a mosolylyal és szépen ad akta teszi ezt a panaszunkat az előbbieknél. Ugy okoskodik tudniillik a tanács, hogy nem sokára bekövetkezik az őszi és a téli évad mikor amugy is tárgyalanná válik, feledésbe megy ez az egész ügy. Nem is szólva a tanács ama tagjainak okoskodásának, kik a sanyaru fizetésből külföldi fürdőekben kénytelenek a kánikulát — átélvezni.

Hát az bizonyos, hogy ez a kérdés tényleg csak a kánikula beálltával nyer aktualitást, az is bizonyos, hogy évtizedek óta nem mult el nyár, hogy az utcái locsolás kérdése panasz tárgyát a sajtóban nem képezte volna, de az még bizonyosabb, hogy hőség vagy szél idején fuldoklások közepette önkéntelenül is felháborodással kell gondolnunk a tanácsnak évtizedes mulasztására, mikor ennek a kérdésnek háttérbe szorításával „bokros érdemeit” szaporította.

Tessék ebben a hőségben végig-sétálni az aszfalton. A szárazság folytán lerakodott mindenféle piszok csak akkor kerül le onnan, ha szél kerekedik, s ez a gaz söpredéket torkunkba szállítja, ha ugyan a nagy hőség folytán felengedett aszfalt a sok piszokot nem szívta már magába, hogy alkalmas időben az ebből kifejlődött bacillusokat tudónknak szállítsa. Ez a mi köztisztaságunk, ez a mi

közegészségügyünk, no meg a kényelmünk is, melyet a 68 százalék adó fejében ebben a városban élvezünk.

De ne gondolja senki sem, hogy ennek a kérdésnek a megoldása valami nehézséget róna a városra! Dehogy, az egész ügy tisztán egy kis jóakaraton mulik. Persze ez a körülmény viszont elegendő arra, hogy ez a panasz évről-évre aktualitást nyerjen.

Ha jól tudjuk ugyanis, a rendőrkapitány ur fiókjában hever egy szabályrendelet, mely köteleességévé teszi a háztulajdonosoknak, hogy a házuk ellötti járdát locsolják. Ezt a rendeletet tehát csak teljes szigorral kellene végrehajtani és a baj orvosolva lenne, anélkül, hogy a város kasszáját egy fillérrel is terhelné ez az intézkedés.

Természetesen, ennek a szigorú végrehajtásnak „jóbarátainkkal” szemben is kellene érvényesülnie. Vagy talán éppen ez a körülmény juttat bennünket abba a kétes értékű helyzetbe, hogy a kánikula beálltával erről a panaszról irhatunk? . . .

Több adófizető.*

Ég a Gellérthegy.

Különös tűzveszedelem.

— Saját tudósítónktól. —

Kolozsvár, július 12.

Ég a Gellérthegy! Ez a kiáltás röppent el ma reggel azoknak az ajkáról, akik a Dunaparton sétálva a vén Gellérthegy pesti oldalát füstölögni, majd lángolni látták.

Tányleg úgy tetszett első pillanatra, hogy ég a Gellérthegy. Fojtó füst ülte meg az Eskütéri-híd budai hídfőjétől le, egész a Ferencz József hidig a Duna-partot. Fent pedig a hegytetőn ölmagyas lángok kanyargóztak az ég felé.

Az ott álldogáló 1027 es rendőrörszem felszaladt kanyargó utakon a vész színhelyére, ahol már egész csomó kiránduló seprővel, botokkal — kinek mi akadt a kezébe — igyekeztek a gyönyörű látványosságot okozó tüzet eloltani.

A Gellérthegy keleti részén gyerekek ját-zadoztak ma reggel s

* Akár oda is irhatták volna: „A viziontlátásra ugyan ezen a helyen és ugyan ezzel a panaszszal!” . . . Szerk.

száraz faleveleket és fűvet hordva össze, meggyújtották. A kánikulai forróságban megfűledt széna azonnal lángkapott s sebesen harapódzott tovább. Szerencsére a közelben nincsen ház s így a veszély ki volt zárva. Lent a Dunaparton azonban veszélyesnek látszott a helyzet s többen telefonáltak a tűzoltókért, a kik azonban értesülvén a tűz minőségéről, természetesen nem jöttek ki. A fű így 15-20 négyzetméter területen leégett s a fent levő kirándulók hamarosan eloltották.

Az érdekes és a Dunaünnepély illuminációját minden tekintetben fölülmuló látványosságnak sok bámulója és ingyen publikuma volt.

Szörnyű bűn.

Halálra ítélt gyermekgyilkos anya.

— Saját tudósítónktól. —

— július 13.

Tegnap tárgyalta a bécsi bíróság Risek Krisztina 28 éves cselédleány büntügyét, akit azzal vádoltak, hogy 3 éves gyermekét a Dunába dobta. A gyermeket másnap megtalálták és a gyanu rövid kutatás után Risekre irányult, aki kis gyermekét a gyilkosság előtti napon vitte el a poliklinikáról. — Risek eleinte tagadta a tettet, de később ellenmondásokba keveredett és bevallotta, hogy ártatlan kis gyermekét ő ölte meg. A részletes tárgyalásról tudósításunk a következő:

Az első kihallgatása során az anya azt vallotta, hogy a kis fiú törvénytelen gyermeke. Az apjának Löffler Ignác a neve és ennek szüleinél volt szolgálatban.

Márczius 27-én a gyermeket elvitte a kórházból és egy asszonyhoz adta tartásra és azóta nem tudja, mi történt a kis fiával. De mivel sem az asszony lakását, sem sem közelebbi adatokat nem birt a vádlott adni, a vallomásának semmi hitelt sem adtak.

Későbbi kihallgatásánál már azt vallotta a gyermekgyilkos anya hogy nem fogadták el tartásra a kis fiút betegsége miatt. Azt tanácsolták neki, hogy dobja a vízbe a kis gyermeket, ő maga pedig a parton állva szemlélte a kis fiú vergődését. Az asszony e vallomásakor gyöngyözött a hallgatók és a bírák arca.

A tárgyalást dr. Granichstädten vezeti, a vádat dr. Altmann képviseli, a védői tisztet dr. Rechelt Emil ügyvéd látta el.

A kihallgatásról.

A vádlott nő, közepes termetű, rokonszeves arcú egyszerű asszony, a kinek szemeiből alig lehetne kiolvasni, hogy ily tette képes. — A 28 éves cselédleány, sirva ismeri be szörnyű tettetét. — Gödingben szolgált Löffler lókupecznél, a kinek fiával viszonyt folytatott. Ebből a viszonyból szü-

letett a kis fiú. Mikor szülési fájdalmakat érzett, Löffler őt az istállóba küldte, hogy ott szülje meg gyermekét.

Az elnök: Az újszülöttet ön a szalma közé dugta?

Vádlott: Ez nem igaz. A gyermeket a szalmára tettem.

Az elnök: Megmondta Löfflernek, hogy gyermeke született?

Vádlott: Nem.

A kihallgatás további folyamán előadja a vádlott nő, hogy a gyermek angol kóros volt és ezért a kórházba adta.

Az elnök: Meglátogatta a gyermeket a kórházba?

Vádlott: Igen, minden vasárnap.

Az elnök: Segélyezték önt?

Vádlott: Nem.

A gyermeket nem akarta a gyermekgyilkosnő anyja újra gondjaiban venni, mert még egy gyermeke született.

Az elnök: Ki volt a második atyja?

Vádlott: Nem tudom. Hamis czímet mondott be.

A démon.

Ezután részletesen meséli el a vádlottnő a démoni asszony szereplését, aki nem akarta gyermekét gondjaiba venni, és azt tanácsolta, hogy ölje meg gyermekét, mert egész életén át ugyanis nyomorok lesz.

A vízbedobás.

Márczius 27-én vitte el a kis gyermeket a poliklinikáról és az asszonnyal együtt a Dunaparton sétált.

Az asszony ismételtén rábeszélte, hogy dobja vízbe a gyermeket. Ő nem tudott ellenállani és vízbe tette a gyermeket.

Az elnök: Kiabált a gyermek?

Vádlott: Nem, nyugodt volt.

Az elnök: A vizsgálatnál azt mondta, hogy a gyermek kiabált.

Vádlott (egy ideig hallgat): Nem akartam megölni gyermekemet.

Az elnök: Kért az asszony pénzt a tanácsért.

Vádlott: Igen 4 forintot.

A tanuk.

A tanuk mind jóra való derék leánynak mondják a vádlottnőt.

Dr. Friedjing, a poliklinika orvosa kijelenti, hogy nem kényszerítették a vádlott nőt arra, hogy beteg gyermekét a kórházból elvigye.

Ezután egy csomó tanuvallomást felolvasnak.

Az esküdtekhez ezután 4 kérdést intéztek.

Halál kötél által.

Az esküdtek marasztaló verdiktje alapján a bíróság a vádlottnőt kötél általi halálra ítélte.

A védő semmiségi panaszt jelentett be.

Megható üzenet.

A kivégzett ember levele.

— Saját tudósítónktól. —

— július 13.

Lapunk legutóbbi számában már említett tettünk a Magyarországból Amerikába vándorolt Schiller Mihály gyászos esetéről, a ki feleségét Joungstowban meggyilkolta, a miért odakünn halálra ítélték. Az ítélet június 27-én hajtatott végre a boldogtalan emberen. Az ítélet végrehajtása előtti napon még levelet írt legidősebb leányának, a 12 éves Margitnak.

A megható levél így hangzik:

„Édes leánykám! Ez az utolsó levél, melyet valaha írni fogok. Holnap a villamos széken kivégeznek. Nem félek tőle. Szívem nyugodtan dobog és készen állok elmenni a másvilágba és magamra vállalni minden büntetést, mely várhat reám. Leánykám, ne engedd magad senki által elbátortalanítani vagy szerencsétlenné tétetni. — Próbáld meg: jól gondolni reám. Esküszöm neked, hogy én nem voltam észnél, a mikor a véres tettet elkövettem. Boldoggá tesz ígéreted, hogy anyácskájuk Iész Fredinek és Gussnek. Idecsatolom anyádnak és magam arcképét. Órizd meg ezeket jól, élted végéig; csókold meg helyettem a fiukat. És most, isten veled, leányom, élj boldogul.

Szerető atyád

Schiller Mihály

A leány bámulatos önuralommal olvasta el a levelet s gondosan eltette. Csak később hullott ki néhány könnyecse a szeméből.

HIREK.

Kolozsvár, július 13.

Orfeum-élet...

*

A színháznak a tájékára sem járnak az emberek. — ellenben a duzzadó lábikrájú muzsa csinos és csintalan papnői halomszámra kapják a tapsot meg az olcsó árfolyamu virágbokrétaikat. Jól is van ez így; a hőség nemcsak uszodába kergeti az embereket, hanem józanná is teszi őket, s így végre bevalljuk őszintén, hogy többet ér egy szonettkuplé, száz rosszul megírt és rosszul előadott kultur darabnál. És most vidám is az élet: két orfeumunk van, az egyik kinn a sétatéren, a hol a lombok közt ekszantrikok trilláznak a csalogányok helyett, igaz, hogy kissé hamisabban, de a csalogányoknak nincs sem ringó mellük, sem izgató seiyemszoknyájuk, s így e kis mádárkák jelenleg csak a novella-írók számára dalolnak. A másik színpad benn székel a városban, s ugylát-szik Kolozsvár tele van született orfeum-látogatókkal, mert a mulatók sohasem üresek; tele vannak fürge szalmaözvegyekkel, szerelemre vágyó ifjakkal, snájdig katonákkal és más egyebekkel. Az utcára megakávé-

házak terraszára az uzsonna-kávé idején egy kis nemzetközi izt szállítanak az artisták; a borotválkéképti népség angolul, franciául, németül, no meg egy kissé — zsidóul is cseveg, mely utóbbi ugyan nem egészen szokatlan, de még mindig eléggé érdekes...

Az orfeumok körül különben, mielőtt idejöttek volna, — egész harcok folytak a hatóságok ugyanis eddig sohasem adtak engedélyt színpadok számára, akkor mikor a színház is játszik. Éveken keresztül így volt ez, míg végre a mostani nyáron egy ügyes ötlettel segítettek a bajon. Az illető rendelet ugyanis idegen társulatok ellen szól. Nosza két helybeli kávé s hirtelen directorrá lépett elő, s így az orfeum elvesztette idegen jellegét. A hatóságok elfogadták a rendelet illetéknépeni, invenciózus magyarázatát, az orfeumok megkapták a koncessziót, s e szép nyári estéken meghalljuk a brett-líró a Lővi Róza szomorú históriáját, s néhány más refrénes tragédiát... a melyek mind rop-pant érdekesek.

Különben, hogy teljes legyen a vig élet, cirkusz is fog jönni. Persze, most, hogy a színházat építeni kezdik, a lovardák és panoptikumok ős-telepére a Trencsin-térre felállították a tiltó póznát, s így ez a cirkusz is a sétatér oldalába épül majd fel...

— Engedély nélkül építkezés

Kolozsvárt. Vigan és merészen folyik most is, mint eddig, az engedély nélkül való építkezés. Kerületi kapitányok valamint a kerületi rendőrbiztosok behunyt szemmel járnak kerületeikbe. Két törvényhatósági tag ma két engedély nélkül, az utca irányvonalán kívül épülő viskóra hívta fel a polgármester figyelmét. Kérték egyúttal a kerületi kapitányt és rendőrbiztosost felelősségre vonni.

— **Könyöradomány.** A Novák család részére egy K. M. nevezetti nemes szivü hölgy 3 K. 60 fillért szolgáltatott át szerkesztőségünknek Átvehető a kiadóhivatalban.

— **Ártatlanul elítélve.** Szombathelyről írják: Még 1899. év december hó 4-én este történt, hogy Károlyi Józsefet és Edvi Lidiát meggyilkolva találták lakásukon, Vöncökön. A megindított vizsgálat során kézre is kerültek a tettesek: Pap Samu és Mógor István odaváló lakosok személyében. A főtárgyaláson az egyik vádlott: Mógor István fojton azt hangoztatta: — Ártatlan vagyok. Nem öltem meg soha senkit. Am Pap Samu rávallott és így mindkettőjüket életfogytig tartó fegyházra ítélte a bíróság. Időközben egy Pap Áron nevű kiszabadult fegyenc, a ki együtt élt a soproni fegyházban Pap Samuval, azt a vallomást tette a bíróság előtt, hogy Pap Samu ő előtte, mikor a fegyházban együtt voltak, többször úgy nyilatkozott, hogy Mógor nem bűnös. Pap Áron ezt a nyilatkozatot tudomására hozta a bíróságnak, de nem ért vele semmit, mert Pap Samu, mikor erre nézve kihallgat-

ták, kerekén letagadta, hogy ő bármikor isáratlanak mondotta volna Mógort. Így aztán nem lehetett a pör újítást sikeresen fölvenni. Most azonban jelentkezett egy asszony, özv. Balassa Istvánné, ostfiasszonyfái lakósné, a ki azt vallja, hogy a tettes nem Mógor, hanem valaki más. E mentőtanu jelentkezésére a bíróság megindította az eljárást az ujra fölvetel ügyében.

— **Vakmerő kém.** A párisi Temps érdekes esetet közöl a keleti háborúból. Egy orosz tiszt, a ki kitűnően beszéli a chinai nyelvet, kiszökött Port-Arturból s mongol papnak öltözve, egy chinai embert béreit vezetének, a ki a japán nyelvet is érti Csonakba szállt vele s egyenesen a japán hajók felé evezett. A japán persze nagyot nézett a mongol pap láttára, akinek még az arca is ügyesen volt elferdítve, de nem fogták el. — Ily módon a tiszt eljutott Liao-Yangba, végig járta a japán táborát, beszélgetett az előrsőkkel s mindent, a mit látott pontosan megjegyzett. A kísértől nem kellett tartania, mert chinai legénye tudta ugyan, hogy a gazdája orosz tiszt átvöltözésben, de hallgatott, mert ezt ezt a két jutalmat ígérte neki a tiszt:

— Ha elárulsz, fickó, golyót röpítek a koponyádba; ha ellenben hűséges leszel, 150 rubelt kapsz jutalmul.

A kuli a 150 rubelt többre becsülte a revolvergolyónál s így módon a kém akadály nélkül átjutott a japán hadseregen. A mikor öt napi bolyongás után elérte Kuro-patkin táborát, megmutatta az irait, mire azonnal a fővezér elé bocsátották. Magától értetődik, hogy pompás fogadtatás várt ott rá. Kuropatkin több óra hosszat tanácskozott vele, végezetül pedig megölelte a vakmerő kémét, a ki így pompás szolgálattal tett neki. Hanem vajon mennyit használ ez a kém Kuropatkinnek? Eddig nem igen látjuk az eredményt.

— **Egy hőslélekű leány.** Kopenhágában most nagy elismeréssel beszélnek egy fiatal hölgyről, névleg Petersen Lauráról, a ki az elsüllyedt Norve gőzös megmenekült utasai között volt s az ő csodálatos hőslélekűségének köszönheti 27 megmentett utas az életét. Petersen kisasszony azon mentőcsónakon volt, melyet 24 órával a katasztrófa után megmentettek. Kivüle még 27-en tartózkodtak a csónakon. Röviden a Norve katasztrófája után a mentőcsónak is léket kapott s a víz nagy erővel hatolt a járműbe. A fiatal leány fáradhatatlanul merítette ki a vizet egyéb eszköz hiányában egy nagy matrőcsizmával. Alig valami ruhadarabbal testén folyton batorította társait s eközben kitartó lázas munkájával olyan példát mutatott, hogy valamennyien segítettek neki s a többiekre is átragadt bátorsága. Csodálatos energiája szinte hipnotizálta a hajótörötteket, a kiket lelki erejével visszatartott a kétségbeeséstől. Ha az evező férfiak kimerülve lebecsülták az evezőket, vigasztaló, bátorító szavakat intézett hozzájuk s a közeli megmenekülés reményével biztatta őket. Az egész borzalmas utazás alatt ő volt az egyetlen ki mindvégig megőrizte bátorságát. Petersen kisasszony egy kopenhágai iparosnak a leánya és Chicagóba utazott rokonaihoz. Szerencsés megmenekülése után Liverpoolból a Saxonia

gőzös fedélzetén folytatta útját Amerika felé.

— **Vérengzés Gödöllőn.** Gödöllő villanegyedében nagy izgalmat okozott egy parasztleány. — Összeszólkozott egy cimborájával, aki pofonvágtá és elszaladt. A feldühödött legény utánna iramodott, de a villák közt nem tudott a nyomára akadni. Erre abban a föltevésben, hogy a bántalmazója a legközelebbi villában rejtőzködött el, bezuzta az ablakokat, betört a villába és kést rántva, neki esett az ottani hölgyeknek és gyermekeknek. A segélykiáltásra elősereglett férfiak kituskolták és időközben odajött legény bajtársai elvették tőle a kést, a miből azonban véres verekedés támadt. Az egész nyaraló közönség beleavatkozott a dologba, mely kézzel és bottal folytatódott. A legény oda-siető apját, ki esitítani akarta, fojtogatni kezdte és letépte ruháit. Közel másfél óráig tartott a véres botrány, mikor hosszas keresés után végre két csendőr jött, akik vasraverse vitték el a duhajkodó legényt. — A nyaraló közönséget annyira felizgatta ez az eset, hogy a villanegyedben a csendőrjáratok sürgős szervezését fogják kérni.

— **Lehetnek-e egyenjogúak a nők férfakkal?** Erre a nők egy kórusban kiáltanak az igent. Hiszen előbb-utóbb — reméljük, hogy mennél később — kétségkívül diadalt arat a teljes nőemancipáció, de bizonyára majd a hölgyek is megcsóválják a fejüket, hogy a mozgalom vezetői is miképp értelmezik az egyenlő jogokból természetszerűleg folyó szólásszabadságot — hozzá még a kongresszuson.

Egy New-Yorkból érkezett távirat szerint a nők egyenjogúságáért tartott kongresszust egytől-egyig elhagyták azok a hölgyek, a kik a nők szavazati jogáért szálltak sikra, mert a kongresszus elnöksége elűtötte őket a szótól a nők választói jogának kérdésében.

— **Egy nő se mulassza el arczát a Biró dr.-féle „Havasi gypár Crème“-el ápolni.** Próbátégely 70 fillér. Kapható a Wolff gyógyszerárban Kolozsvár. 78. 5-30.

SZÍNHÁZ.

Heti műsor.

Szerda: A postás fiu és huga.
Csütörtök: Gyöngyi Izsó föllépésével A sabin nők elrablása.

Péntek: Gyöngyi Izsó föllépésével Próbaházasság.

Szombat: Gyöngyi Izsó föllépésével Színházi krptelenségek.

Vasárnap: Gyöngyi Izsó föllépésével „Goldstein Számi.“

REGÉNY.

A tévedt nő szerelme.

Irtá a „K. H.“ számára: 6. (41.)

Mikor már a tizedik bulinál voltak és Szipsa mester a dupla summával jelentette a dominót, ekkor született az első nóta róla.

Mig Szipsa mester villám gyorsasággal örömtől kipirulva forgatta vissza a köveket, az elkéseredett ujságírónk ajkairól röppent el a szó:

Szipsa mester olyan
mester,
Kitől szitkot ki sem
restel.
A duplákat mind
leteszi,
Ablászokat mind felvészi
Tyuhaja!!

Erre folytatta aztán a kar:

Ugyan kedves Szipsa mester,
A semákat mért szedte fel.
Eme disznó melegben
Lám én milyen sokher vagyok,
Nálam vannak a nyolczasok
Eme disznó melegben.

Érdekes rytmus, de azért az öreg helyszerző meg nem neheztelt, hanem tovább nyálazta a köveket, hogy a zavarásnál összegyűjthesse, mint a pásztor az ő bárányait.

Hát a kolozsvári bohém embereknek ezt az érdekes alakját ajánlotta özvegy Karikásné, hogy az majd leghamarább szerez helyet mindkettőjüknek.

Megmagyarázta, hol lakik, hol van az ő nemes paróhiája.

Földes Márton megköszönte szépen és Matild leányával ott hagyta az egyszerű sánczoldalon fekvő kunyhót, hogy ha utjokban nem találják valamire a feldicsért Szipsa helyszerző üzletében keresenek jobb szerencsét maguknak.

(Folytatása köv.)

NYILTÉR. *)

A tegnapi lapokban egy olyan hír látott napvilágot, melynek igaz megvilágítására a következőket jelentem ki.

Este egynegyed 11 órakor a Newyork elé sipoltak, hol azt az utasítást kaptam, hogy Rákóczy-ut 54 szám alá hajtsak, hol a kocsirendelő vendéget megfogom látni. Én e szerint az utasítás szerint ki is hajtottam a Rákóczy-utra, hól Hegyesi Vilmos ur beült a kocsimba és a Newyorkba hajtatott. De itt nem maradt, hanem tovább kellett hajtsak a Kikaker, majd az Európa kávéház elé s onnan vissza megint a Newyorkhoz. Itt fizetni akart, de mivel a rendes hajtási taksa szerint is több illettem meg, én többet követeltem tőle. De ő erre nem léven hajlandó a rendőrséghez mentünk a hól az egész ügyről jegyzőkönyvet vettek fel. Én részeg nem voltam mikor Hegyesi uról a két koronát kértem a rendes árszabályzat szerint nekem járó, megszolgált díjamat követeltem.

Tamás Fános.

A „Kolozsvári Friss Ujság“ mely valótlan hirszolgálatával napnap után a tisztességes polgár embereket mint valami rablógyilkosokat a nyilvánosság elé ránczígálja, tegnapi számában úgy tüntet fel engemet is, mint a ki Potoczky Károly üzletébe betörttem és onnan 37 korona készpénzt loptam.

A „Kolozsvári Friss Ujság“ nak ezen valótlan állítása annál rosszabbul esik nekem, mert tu-

*) E rovat alatt közölttekért felelősséget nem vállal a szerkesztőség.

lajdonképpen éppen én voltam az a szerencsétlen ember akit meglóptak.

Tehát téved a „Friss Ujság“, mikor a tulajdonképpeni tolvajnak oda ajándékozza az én üzletemet és velem a tulajdonképpeni gazdával betöret az üzletbe.

Most mikor ezt a ferde tényállást itt a nyilvánosság előtt megczáfalom a valósághoz hiven, a mennyiben Potoczky Károly suhancz tört be mézszáros üzletembe, megjegyzem, hogy jó volna ha a „Kolozsvári Friss Ujság“ nem hurczolna meg tisztességes iparos embereket koholt, elferdített hirdásaival.

Száva Antal.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Wesselényi Miklós-u. 7. sz.

Telephon szám 503.

NYÁRI SZÍNHÁZ.

Szerdán, 1904. július hó 13-én:

A postás fiu és huga.

Énekes bohózat 4 felvonásban.

Kezdeté este fél 8 órakor.

MA

• • Szerdán • •

és a következő napokon

Veres Sándor

hirneves daltársulata előadást tart

a SÉTATÉRI KIOSZKBAN.

Tisztelettel:

Veres Sándor, Gárdonyi,
művezető, igazgató.

14. sz. 66*

Rónai mulató

Biasinl szálloda.

Az évad szenatiója!!

Eredeti Japánok ≡ ≡
≡ ≡ ≡ Kolozsvárott.

Ma és naponta fellépte

The Jamamoto's japán tűz-bűvészek.

Továbbá fellépnek a világhírű —

Freyers-ek

zenélő éttermükkel és

Ferry és John

tréfás parodisták.

A teljes művészemélyzet új műsorral.

Figyelem! Figyelem!

Magyarország legjobb •

• • variete műsora!!

Belépti díj 1 korona.

Kezdeté 8 órak. Fentartott helyek.

Gerő József, Rónai,
művezető, szálloda-bérlő, igazg.

Üzlet áthelyezés.

Börönd és utazó kosár-üzletemet

folyó hó 10-én a Wesselényi
Miklós-utca 6. sz. háztól

Wesselényi Miklós-utca
24. sz. alá helyezem át.

Ebből az alkalomból összes
áruimat olcsó árban árusítom el.

Böröndszükségletét tessék
tehát nálam fedezni.

86. sz. 7-30. Kiváló tisztelettel

Herschelesz Jónásné.

BAJOR IGNÁCZ
férfi szabó ajánlja
divattermét,
a hol a czégnék elismert dísz-
tingvált izlésű újdonsági férfi-
szövetek nagy választékban van-
nak raktáron. — Üzlet: Wesselényi
Miklós-utca, sarok, Hintz-
ház, 24. udvarban.
23. sz. 53-50

Lakás kerestetik

külön telek udvarral és kerttel,
szoba, konyha, speiz és faszin-
nel a Kis- vagy Nagy-Szamos

mentén, a város kültekén. jól
bekerítve f. év október hó 1-jére,
esetleg még hamarabb, haszon-
bérbe kerestetik. — Ajánlatok
„Állandó” czimen a kiadóba.

67. sz. 27*

Uj Népkonyha

KOLOZSVÁRT,

Óvár, Viz-utca 2. szám.

Bámulatos olcsó! — Izléses ételek!

Ebédli idő 11 órától 1/2 2-ig.

Leves, nagy főzelék sülttel 40 fill.

Nagy főzelék sülttel, ke-
nyérrel 20 „

Kis adag tészta 14 „
Nagy adag tészta 20 „

Vacsora idő 6 órától 8-ig.

Frissen készült vacsora, kenyér-
rel 34 fillér.

Rendkívüli tisztaság, gyors
kiszolgálás.

Abonnánsok a házon kívül is kedvező
feltételek mellett elfogadtatnak.

87. sz. 3-3. Pártfogást kér

SZABÓ DÉNESNÉ.

Holnap Csütörtökön július 14-én

a 62-ik gyalogezredbeli katonazenekar a karmester személyes vezetése alatt

Hangversenyezik a sétatéri bejáratnál levő

„Ujvilág” czimű Mulatóhelyen.

Kitünő kőbányai sörömet, finom erdélyi boromat, jó hírnévnek örvendő tiszta magyar konyhámat
legmelegebben ajánlom.

Kiváló tisztelettel

Sipos József vendéglős.

94. sz. 1-2

Valódi erdélyi hegyaljai tisztán kezelt

BOROK

Ötvös Dánielné

pinceszéből Kolozsvárt, Bocskay-utca 1. sz.
(Mátyás király születési háza szomszédságában).

TELEFONSZÁM 511.

Fehér borok zárt palaczkban

à 70 és 35 centiliter

	70 ctl.	35 ctl.
Leányka erdélyi különlegesség	1.20	—70
Asszu édes	1.60	—90
Asszu finom	1.20	—80
Sauvignon-Semillon	1.20	—70
Muskotály	1.20	—70
Risling erdélyi különlegesség	—90	—50
Som	—90	—50

Vörös borok zárt palaczkban

à egy liter

Egri bikavér	2.60
Egri piros	—84
Elsőrendű piros	—84
Carbenet	1.—
Schiller	—68

Fehér borok zárt palaczkban

à egy liter

Hegyaljai pecsénye	1.10
„ asztali I. osztályu	—84
„ „ II. „	—72
„ „ III. „	—60
Ménési pecsénye	—90

Ezen árak mellett a fogyasztási adó már ki van
fizetve. — Ezen árak bárhova haza szállítva kész-
pénz fizetés mellett értendők. — Úvegek 15 napra
kölcsönkép adatnak.

Literenként
zárt palaczkokb.
koronákban

Telefonon megrendelhető és minden
időtájjban hazaszállíttatik.

Ünnepnap és vasárnap csak délelőtt
10 óráig.

BIZOMANYI RAKTÁRAK: Adi
László Deák Ferencz-utca, telefon-
szám 470. — Fuhrmann Károly Wesse-
lényi Miklós-utca 10., telefon 429. —
Kondász Dániel Mátyás király-tér 25.
sz. — Irimiás Tivadar Arany János-
tér 2. sz. — Nyisztor Gergely Hunyadi-
tér 6. sz. — Balogh János Trefort-
utca 20. sz. — Pardi Sándor Akácza-
utca 3. sz. — Baktay Ida Benigni-
palota (vashidnál). — Nyikora Anna
Rudolf-utca 64. sz. — Rozenzweig
Antal Széchenyi-tér 39., telefonszám
416. 26. sz. 59-50.

Ajtók, Ablakok és Parkettek

jó minőségű gőzzel szárított anyagból készítve jutányos árban kaphatók:

B. BAK LAJOS műasztalos gyárában

Telefon 120.

Kolozsvárt, Malom-utca 28. szám.

Telefon 120.

Ugyanitt megrendelhetők mindennemű Dismunkák, Templomi berendezések, Oltárok, Szószékek,
Bolti czélszerű állványok, árúasztalok, bejárat kirakatok, kapuzatok, Lakás és Irodaberendezések a leggye-
szerűbbtől a legdiszesebb kivitelben készít a legjutányosabb árakban

4. sz. 39-50.

B. Bak Lajos.

Kiadja: a Szerkesztőség.

Nyomatott Gámán J. örökösénél Kolozsvárt, Kossuth Lajos-utca 10. sz.